

3

ELS FILLS són les ‘pedres vives’ de la família

En afirmar que els fills són les ‘pedres vives’ de la família, Francesc s’ha inspirat en la primera carta de l’apòstol Pere; aquí l’apòstol invita els cristians del seu temps a sentir-se com a ‘pedres vives’ del temple que Déu edifica. Amb aquesta expressió vol significar que el cristià és, d’alguna manera, un membre actiu en la construcció de la comunitat que l’ha acollit.

«En la llar familiar, on l’espòs i l’esposa estan asseguts a taula, els fills són al seu costat «com plançons d’olivera» (*Salm 128,3*), és a dir, plens d’energia i de vitalitat. Si els pares són com els fonaments de la casa, els fills són com les ‘pedres vives’ de la família (*1Pere 2,5*)» (AL 14).

En referir-se a l’*Església*, Pere utilitza la imatge d’un temple que acull la comunitat dels seguidors de Jesús; és a dir, el temple —l’*església*— acull i representa el conjunt de l’*Església*. Déu és el veritable constructor d’aquest temple, i els cristians col·laborem en la construcció d’aquesta Església com a ‘pedres vives’, no com a quelcom inert i inactiu. És a dir, no som simples ‘objectes’, sinó ‘subjectes actius’: entre tots construïm la nostra Església.

«En parlar del do dels fills en una família, el *Salm 127* recorre a unes imatges tretes de l’edificació d’una casa i de la vida social de les ciutats: «Si el Senyor no construeix la casa, és inútil l’afany dels constructors; l’herència que rebem del Senyor són els fills; els descendents són la millor recompensa; els fills que heu tingut quan éreu joves són com les fletxes en mans d’un guerrer» (*Salm 127,1-4*)» (AL 14).

Passem ara a la *família*. L’home i la dona, units en matrimoni, constitueixen els ‘fonaments de la casa’ —la família—, i els fills engendrats per amor són ‘pedres vives’ que donen vida a la família. Així s’esdevé amb els cristians, que som ‘pedres vives’ d’una Església que sempre està en procés de construcció. Per això, Francesc ha escrit:

«Aquestes imatges bíbliques reflecteixen la cultura d'una societat antiga, però **la presència dels fills és un signe de la continuïtat de la família al llarg de la història de la salvació**, de generació en generació» (AL 14).

La família i l'Església tenen continuïtat perquè els pares engendren uns fills, que, al seu torn, continuaran aquesta tasca en el futur. Com els fills construeixen la família, els seguidors de Jesús construeixen l'Església.

Francesc utilitza l'analogia de la 'casa' (*domus*) on la família viu per a referir-se a la família mateixa. D'aquesta manera manifesta que la família es pot transformar en una '*Església domèstica*', sobretot si hi viuen cristians conscients que preguen junts i s'animen mútuament en la vivència de la fe en Crist Jesús.

«Sota aquesta llum podem observar un altre aspecte de la família. En el Nou Testament es parla sovint de «l'Església que es reuneix en una casa» (cf. *1Corintis* 16,19; *Romans* 16,5). **L'espai vital d'una família es podia transformar en 'església domèstica', en seu de l'Eucaristia, de la presència de Crist assegut a la mateixa taula.**

És inoblidable l'escena descrita a l'*Apocalipsi*: «Mira, soc a la porta i truco. Si algú escolta la meua veu i obre la porta, entraré a casa seva i soparé amb ell, i ell amb mi» (*Apocalipsi* 3,20).

Així es descriu una llar familiar plena de la presència de Déu, de la pregària en comú i, per tant, de la benedicció del Senyor. Aquest és el significat de la conclusió del *Salm* 128, ja citat: «És així com els fidels del Senyor seran beneïts. Que el Senyor et beneeixi des de Sió!» (*Salm* 128,4-5).» (AL 15).

Tornarem a la qüestió de l'*Església domèstica* en l'anella 43.

Aquestes reflexions permeten a Francesc afirmar que la llar familiar "està plena de la presència de Déu, de la pregària en comú i de la benedicció del Senyor" (AL 15). Per aquest motiu, també podem afirmar que "la família és el lloc on els fills creixen en la fe" (AL 16). En la fitxa següent reflexionarem sobre aquesta qüestió, que no és gens irrellevant.

- **Distingim adequadament l'església com a lloc de reunió dels fidels catòlics —el temple—, i l'Església catòlica com a conjunt de tots els seguidors de Jesús que avui reconeixen el papa Francesc com a successor de l'apòstol Pere?**
- **Quines implicacions hauria de tenir avui concebre la nostra pròpia llar familiar com una '*església domèstica*'? Som conscients que una família catòlica constitueix una porció significativa de l'Església?**